

Nieuwsbrief STAB OGR Updates - Nummer 03, 2012

Nummer 3, 2012

Redactie: mr. G.A. Keus, mr. J.K. van de Poel, mr. ir. O.W.J.M. Scholte, mr. R. Veenhof en bc. K-RMT P.A.H.M. Willems.

INHOUDSOPGAVE

Hof

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2011:BU9240](#) 23-12-2011

Probo Koala Amsterdam

Rechtbank

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBMID:2012:BV5711](#) 16-02-2012

Kapelle, handhaving permanente bewoning recreatiewoningen

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBSHE:2011:BU9754](#) 30-12-2011

GS Noord Brabant

Raad van State

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BV6510](#) 22-02-2012

Planschade Stein

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BV6546](#) 22-02-2012

Hardenberg/bestemmingsplan 'Balkbrug, bedrijventerrein Katingerveld'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BV6568](#) 22-02-2012

Weesp/bestemmingsplan 'Landelijk gebied ten westen van de Vecht'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BV6553](#) 22-02-2012

Giessenlanden/vrijstelling en bouwvergunning

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BV6569](#) 22-02-2012

Stein/bestemmingsplan 'Bramert-Noord' en het gelijknamige exploitatieplan

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BV6564](#) 22-02-2012

Woensdrecht, wijzigingsplan vergroting bouwblok

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BV5100](#) 15-02-2012

Aalsmeer/uitwerkingsplan '2e Partiële Herziening Uitwerkingsplan Nieuw Oosteinde 3, deel 1'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BV3209](#) 08-02-2012

minister LNV

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BV3244](#) 08-02-2012

Utrecht/bestemmingsplan 'Heukelomlob, Zuilen'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BV3215](#) 08-02-2012

Minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie/rijksinpassingsplan 'Windenergie langs de dijken van de Noordoostpolder'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BV3187](#) 08-02-2012

Planschade Bergeijk

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BV3238](#) 08-02-2012

Oosterhout/dwangsom niet tijdig beslissen

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BV1833](#) 25-01-2012

Voerendaal/vrijstelling en bouwvergunning

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BV1834](#) 25-01-2012

Rucphen/Bouwvergunning

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BV1838](#) 25-01-2012

Hengelo/bestemmingsplan 'Dalmeden'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BV1839](#) 25-01-2012

Zeevang/bestemmingsplan 'Waterrijk 2009'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BV1201](#) 18-01-2012

Hulst/bestemmingsplan 'Kloosterzande Oost'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BV1229](#) 18-01-2012

Stadskanaal/bestemmingsplan 'Landelijk Gebied'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2011:BU8898](#) 21-12-2011

Haaksbergen/ bestemmingsplan 'Buurse-zuid' en het exploitatieplan 'Buurse-zuid'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2011:BU7053](#) 07-12-2011

Zandvoort/bestemmingsplan 'Middenboulevard'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2011:BU7093](#) 07-12-2011

Den Haag

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2011:BU6354](#) 30-11-2011

Oosterhout/bestemmingsplan 'Vrachsedijk (locatie Bayens)'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2011:BU5434](#) 23-11-2011

Kampen/ontheffing

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2011:BU3123](#) 02-11-2011

Zwolle/ontheffing provinciale verordening

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2011:BU3124](#) 02-11-2011

GS Gelderland

Uitspraken zonder ECLI

- onbekend -

Breda/dwangsom

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

- onbekend -

Haaren, bouwvergunningen intensieve veehouderij

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

- onbekend -

Planschade Schijndel

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

RECHTSPRAAK

Woensdrecht, wijzigingsplan vergroting bouwblok

Op grond van de Nbw 1998 mogen mitigerende maatregelen niet bij de beoordeling worden betrokken of sprake kan zijn van significante gevolgen, maar wel bij het maken van een passende beoordeling

Mitigerende maatregelen mogen niet bij de beoordeling worden betrokken of sprake kan zijn van significante gevolgen, maar wel bij het maken van een passende beoordeling. Uit het feit dat bij deze beoordeling de voorgenomen mitigerende maatregelen zijn betrokken, volgt dat kennelijk niet kan worden uitgesloten dat door het plan significante gevolgen zullen optreden. Wanneer dat het geval is, dient volgens artikel 19j, tweede lid, van de Nbw 1998 een passende beoordeling aanwezig te zijn, voordat beslist kan worden over de vaststelling van het wijzigingsplan. Bij die passende beoordeling kunnen mitigerende maatregelen in aanmerking worden genomen.

Het bestreden besluit biedt geen inzicht in de vraag of met de voorgenomen saldering als mitigerende maatregel aan de in artikel 19j, derde lid, van de Nbw 1998 opgenomen voorwaarde kan worden voldaan, nu het verzoek tot salderen na het vaststellen van het wijzigingsplan is ingediend en hierover ook nog geen besluit door het college van gedeputeerde staten van Noord-Brabant is genomen. In de passende beoordeling zal de wijze van salderen binnen het systeem van de depositiebank moeten worden betrokken. De redenering van het college dat zich geen significante gevolgen voordoen voor het Natura 2000-gebied in de nabijheid van het perceel als gevolg van de in geding zijnde uitbreiding, kan dus niet worden gebaseerd op de voorgenomen saldering als mitigerende maatregel.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 22-02-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BV6564

Zaaknummer: 201010623/1/R3

Wetsartikelen: 4.1 Wro, 19j Nbw 1998 en 3.6 Wro

RECHTSPRAAK

Kapelle, handhaving permanente bewoning recreatiewoningen

***Handhavingstraject in relatie tot aard en omvang van de
overtredingen van de voorschriften volstrekt onvoldoende; besluit om
handhavend op te treden moet materieel worden aangemerkt als een
weigering om handhavend op te treden***

Casus

Eiseres heeft aan verweerder verzocht handhavend op te treden tegen het illegale gebruik van recreatiewoningen voor de huisvesting van buitenlandse werknemers en permanente bewoning. Verweerder heeft besloten gefaseerd handhavend op te treden en prioriteit te leggen bij een deel van de overtredingen. Op verzoek van de rechtbank en met instemming van beide partijen is verweerder in de gelegenheid gesteld om alsnog een concreet, gefaseerd handhavingsplan voor te leggen met als prioriteit de illegale bewoning van recreatiewoningen door arbeidsmigranten, teneinde dit plan van aanpak en de concrete stand van uitvoering ervan te betrekken bij de boordeling van het bestreden besluit.

Rechtsvraag

Kan een besluit tot handhaving inhoudelijk dusdanig onvoldoende concreet en daadkrachtig zijn, dat dit moet worden aangemerkt als een weigering tot handhaving?

Uitspraak

De rechtbank oordeelde dat verweerder weliswaar een aanzet tot een handhavingstraject heeft gegeven, maar dat dit in relatie tot de bij verweerder bekende aard en omvang van de overtredingen van de voorschriften volstrekt onvoldoende is. Voorts is er, afgezien van het vage voornemen van een toekomstvisie voor het villapark, geen enkel zicht op de vervolgstappen die verweerder van plan is te nemen. Al met al is er dan ook nog steeds geen duidelijkheid over de termijn waarop aan de illegale bewoning van de recreatiewoningen een einde kan komen. Verweerder heeft naar het oordeel van de rechtbank dan ook niet voldaan

aan het tot stand brengen van een passend handhavingsplan dat binnen redelijke termijn tot resultaat kan leiden. Gelet hierop is de rechtbank van oordeel dat het bestreden besluit materieel moet worden aangemerkt als een weigering om handhavend op te treden tegen het in strijd met het bestemmingsplan gebruiken van recreatiewoningen.

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 16-02-2012

ECLI: ECLI:NL:RBMID:2012:BV5711

Zaaknummer: Awb 11/145

Wetsartikelen: 3.1 Wro

RECHTSPRAAK

Minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie/rijksinpassingsplan 'Windenergie langs de dijken van de Noordoostpolder'

Windmolenpark Noordoostpolder. Locatiekeuze. Bescherming inheemse vogelsoorten. Toetsing bouwaanvragen aan in voorbereiding zijnde rijksinpassingsplan

De SMB-richtlijn zegt niet wat wordt bedoeld met een 'redelijk alternatief' voor een plan of programma. De Afdeling ziet in het 'guidance document' Uitvoering van Richtlijn 2001/42 betreffende de beoordeling van de gevolgen voor het milieu van bepaalde plannen en programma's aanknopingspunten voor de uitleg van dit begrip. Zo bevestigt de Handleiding het bepaalde in artikel 5, eerste lid, van de SMB-richtlijn dat wanneer een beslissing wordt genomen over mogelijke redelijke alternatieven, allereerst moet worden gekeken naar de doelstellingen en de geografische reikwijdte van het plan of programma. Tevens staat in de Handleiding dat de gekozen alternatieven realistisch moeten zijn.

Naar het oordeel van de Afdeling hebben de ministers genoegzaam aangetoond dat slechts één locatie-alternatief, namelijk de locatie langs de dijken van de Noordoostpolder, redelijkerwijs in de MER diende te worden beschouwd. Voorts hebben de ministers, gelet op de Europese doelstelling om in 2020 het aandeel energie uit hernieuwbare bronnen minstens gelijk te laten zijn aan 14%, van belang mogen achten dat de onderhavige locatie in de Noordoostpolder vergeleken met de andere locaties op een kortere termijn is te ontwikkelen. De ministers hebben voorts waarde mogen hechten aan de omstandigheid dat de gekozen locatie in overeenstemming is met de Nota Ruimte en het Nationale Waterplan. De Afdeling ziet geen aanleiding voor het oordeel dat het beschouwen van slechts één locatie-alternatief in de MER in het onderhavige geval in strijd met de SMB-richtlijn dan wel de Wet milieubeheer is.

De ministers hebben belang kunnen hechten aan het 'Guidance document on the strict protection of animal species of community interest under the habitats Directive 92/43/EEC' van de Europese Commissie van februari 2007, in het bijzonder op hetgeen is vermeld

omtrent het bij toeval doden van dieren in relatie tot de aanvaringslachtoffers van windturbines.

Naar het oordeel van de Afdeling dient artikel 3.30, vierde lid, gelezen in samenhang met artikel 3.35, achtste lid, van de Wro aldus te worden uitgelegd dat de aanvragen om bouwvergunningen dienden te worden getoetst aan het vastgestelde rijksinpassingsplan, en niet het in voorbereiding zijnde rijksinpassingsplan.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 08-02-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BV3215

Zaaknummer: 201100875/1/R2

Wetsartikelen: 5 lid 1 SMB-richtlijn, 5 Vogelrichtlijn, 14 Vogelrichtlijn, 7.10 lid 1 onder b Wm, 9 Ffw, 75 Ffw, 3.30 lid 1 onder b Wro, 3.30 lid 4 Wro, 3.35 lid 8 Wro en 44 lid 1 onderdeel c Ww

RECHTSPRAAK

Planschade Bergeijk

Betekenis voorbereidingsbescherming voor passieve risicoaanvaarding

Casus

Appellante heeft een verzoek om vergoeding van planschade gedaan, omdat een bestaande bouwmogelijkheid onder het nieuwe bestemmingsplan is komen te vervallen, waardoor de waarde van het perceel verminderd is.

Rechtsvraag

Is er, gelet op de betekenis van de zogenoemde voorbereidingsbescherming, sprake van een passieve risicoaanvaarding?

Uitspraak

Ingevolge artikel 50, eerste lid, van de Woningwet, zoals die bepaling ten tijde van belang luidde, diende vanaf 11 december 1997, de dag waarop het ontwerp van het nieuwe bestemmingsplan ter inzage is gelegd, een besluit op een aanvraag om bouwvergunning door het college van burgemeester en wethouders te worden aangehouden. Uit de jurisprudentie van de Afdeling volgt dat van een redelijk denkende en handelende eigenaar na de terinzagelegging van een ontwerp van een bestemmingsplan niet kan worden verwacht een bouwplan op te stellen en in te dienen, wetende dat een besluit op een aanvraag om bouwvergunning moet worden aangehouden.

Vanaf het moment dat de maatschap rekening kon houden met de kans dat de planologische situatie in voor haar ongunstige zin zou veranderen, kon zij derhalve geen gebruik meer maken van de onder het oude bestemmingsplan nog bestaande bouwmogelijkheid, zodat van haar ook niet kon worden verlangd dat zij een concrete poging zou doen om deze bouwmogelijkheid te benutten.

De conclusie van het vorenstaande is dat de voor de maatschap nadelige planologische wijziging weliswaar vanaf 11 december 1997 voorzienbaar was, maar de raad onvoldoende heeft gemotiveerd dat de maatschap kan worden tegengeworpen dat zij heeft nagelaten tijdig

een concrete poging te verrichten om de voorheen bestaande bouwmogelijkheid te benutten en het vervallen van deze bouwmogelijkheid passief heeft aanvaard.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 08-02-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BV3187

Zaaknummer: 201105961/1/A2

Wetsartikelen: 49 WRO

RECHTSPRAAK

Oosterhout/dwangsom niet tijdig beslissen

Dwangsom voor het eventueel niet vaststellen van bestemmingsplan. Verbeuring als bedoeld in artikel 4:17 Awb niet aan de orde, want bestemmingsplan is geen beschikking als bedoeld in dit artikel

De gemeente heeft nagelaten om binnen een jaar na een uitspraak van de Afdeling inzake een gedeeltelijke vernietiging van een goedkeuringsbesluit, een nieuw bestemmingsplan vast te stellen. De Afdeling oordeelt dat de raad op grond van artikel 8:55d, eerste lid, van de Awb alsnog een besluit moet nemen tot de vaststelling van het bestemmingsplan. Bovendien bepaalt de Afdeling met toepassing van artikel 8:55d, tweede lid, van de Awb dat de raad een dwangsom verbeurt voor iedere dag dat de raad in gebreke blijft de uitspraak na te leven. Een verbeuring van een dwangsom als bedoeld in artikel 4:17 van de Awb is niet aan de orde, omdat het nemen van een besluit omtrent de vaststelling van een bestemmingsplan, ook in het geval daaraan een aanvraag ten grondslag ligt, niet het nemen van een beschikking op aanvraag is als bedoeld in artikel 4:17 gelezen in samenhang met artikel 1:3, tweede lid, van de Awb.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 08-02-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BV3238

Zaaknummer: 201112112/1/R3

Wetsartikelen: 1:3 lid 2 Awb, 4:17 Awb, 6:2 aanhef en onder b Awb, 6:12 lid 2 Awb, 8:55 c Awb en 8:55 d lid 1 en 2 Awb

RECHTSPRAAK

Zeevang/bestemmingsplan 'Waterrijk 2009'

De Chw is niet van toepassing op uitwerkingsplan

Het bestemmingsplan staat woningbouw van meer dan twintig woningen toe, maar moet eerst worden uitgewerkt. Daarom kan het plan niet worden aangemerkt als een besluit dat is vereist voor de verwezenlijking van een project als bedoeld in artikel 1.1, eerste lid, aanhef en onder a, gelezen in verbinding met bijlage I, onder 3.1, van de Chw.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 25-01-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BV1839

Zaaknummer: 201004320/1/R4

Wetsartikelen: 1.1 lid 1 aanhef en onder a Chw

RECHTSPRAAK

Hengelo/bestemmingsplan 'Dalmeden'

Inspraak niet vereist bij opstellen geurverordening. Geen bevoegdheid om ruwheidslengte te bepalen

Noch in de Wgv, noch in enige andere wettelijke bepaling wordt bepaald dat ten aanzien van een gemeentelijke geurverordening inspraak dient te worden geboden.

Blijkens de Wgv is de raad niet bevoegd in de geurverordening te bepalen welke ruwheidslengte moet worden gehanteerd bij het bepalen van een andere waarde of afstand.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 25-01-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BV1838

Zaaknummer: 201008833/1/R1

Wetsartikelen: 150 Gemw en 3 Wgv

RECHTSPRAAK

Rucphen/Bouwvergunning

Luchtwasser is geen gebouw

In de omkasting van de luchtwassers is geen toegangsdeur opgenomen. Om eventuele reparatie- en onderhoudswerkzaamheden aan de besturingskast te kunnen uitvoeren, dient de plaat aan de zijkant van de luchtwasser in zijn geheel te worden gedemonteerd. Uit het bouwplan blijkt niet dat daarin is voorzien in een constructie waardoor de ruimte onder het plateau op eenvoudige wijze kan worden betreden. Aangezien derhalve niet op betrekkelijk eenvoudige wijze toegang kan worden verkregen tot deze ruimte is de luchtwasser niet voor mensen toegankelijk als bedoeld in artikel 1, eerste lid, aanhef en onder c, van de Woningwet.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 25-01-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BV1834

Zaaknummer: 201106871/1/A1

Wetsartikelen: 1 lid 1 aanhef en onder c Ww

RECHTSPRAAK

Voerendaal/vrijstelling en bouwvergunning

Hoogspanningslijn en gezondheidsrisico's voor personen jonger dan 15 jaar. Vaststelling van wat als langdurig verblijf kan worden beschouwd

Het college heeft aan de vrijstelling het voorschrift verbonden dat het verboden is de appartementen te (laten) gebruiken als hoofdverblijf voor personen jonger dan 15 jaar. Daarbij wordt onder hoofdverblijf verstaan het bewonen van het appartement langer dan zes maanden gedurende een jaar, al dan niet in een aaneengesloten periode.

De Afdeling is van oordeel dat nu door de staatssecretaris van VROM, de Gezondheidsraad en de minister van VROM, de mogelijke gezondheidsrisico's met betrekking tot langdurig verblijf in gebieden rond bovengrondse hoogspanningslijnen voor andere bevolkingsgroepen dan kinderen aanvaardbaar worden geacht, het college de belangenafweging kon beperken tot de gesignaleerde risico's voor kinderen met betrekking tot verblijf in de brieven van bovengenoemde organen genoemde gevoelige bestemmingen. Volgens de brief van de minister van VROM van 4 november 2008 worden daartoe woningen, scholen, crèches en kinderopvangplaatsen met de daarbij behorende erven gerekend. Een supermarkt valt daar niet onder. In genoemde brief is voorts vermeld dat als 'langdurig verblijf' wordt beschouwd verblijf van minimaal 14-18 uur per dag gedurende minimaal één jaar. Logeerprijzen en verblijf bij (oppas)grootouders kunnen niet als een dergelijk langdurig verblijf worden aangemerkt.

De Afdeling is verder van oordeel dat de voorwaarde uitvoerbaar en controleerbaar zou zijn.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 25-01-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BV1833

Zaaknummer: 201106189/1/A1

Wetsartikelen: 10 WRO en 15 lid 3 WRO

RECHTSPRAAK

Stadskanaal/bestemmingsplan 'Landelijk Gebied'

Regels uit nog niet vastgestelde provinciale verordening bij de beoordeling van een plan als geldend beleid betrokken

De provincie heeft terecht de in de – na de vaststelling van het bestemmingsplan vastgestelde – Omgevingsverordening neergelegde regels niet als algemeen bindende regels toegepast, maar tezamen met het POP als het ten tijde van het nemen van het bestreden besluit geldende beleid bij de beoordeling van het plan betrokken.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 18-01-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BV1229

Zaaknummer: 201000271/1/R2

Wetsartikelen: 9.1.4 lid 2 Invoeringswet Wro

RECHTSPRAAK

Hulst/bestemmingsplan 'Kloosterzande Oost'

Relativiteitsbeginsel. Bond Heemschut kan zich beroepen op het belang van het voorkomen van woonbebouwing

De behoefte aan woningen die op grond van een wijzigingsbevoegdheid kunnen worden gerealiseerd is onvoldoende aangetoond. Dit is in strijd met artikel 3.6 Wro en 3:46 Awb. Artikel 1.9 Chw staat er niet aan in de weg dat de Bond Heemschut zich op het bepaalde in deze artikelen beroept. In het kader van een goede ruimtelijke ordening kan de Bond Heemschut zich beroepen op het belang van het voorkomen van woonbebouwing ter plaatse ter bescherming van de aanwezige cultuurhistorische waarden. In het licht van die afweging kan de Bond Heemschut het ontbreken van behoefte aan woningbouw naar voren brengen.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 18-01-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BV1201

Zaaknummer: 201105439/1/R2

Wetsartikelen: 3:46 Awb, 1.9 Chw en 3.6 lid 1 Wro

RECHTSPRAAK

Breda/dwangsom

Gebruiksverbod uit bouwverordening blijft van toepassing op uitbreidingsplannen. Toepasselijk recht ingevolge Invoeringswet Wabo inzake vragen of van een overtreding dan wel zicht op legalisatie sprake is

Nu een uitbreidingsplan is gelijkgesteld met een bestemmingsplan dat tot stand is gekomen onder de WRO, is het in artikel 352, eerste lid, van de Bouwverordening 1965 opgenomen gebruiksverbod niet van rechtswege vervallen ingevolge artikel 122 van de Gemeentewet en blijft dit op het uitbreidingsplan van toepassing.

De Wabo, noch de Invoeringswet Wabo heeft tot gevolg dat het verbod als bedoeld in artikel 352 van de Bouwverordening 1965 is vervangen door het algemeen verbod met betrekking tot het gebruik van gronden en bouwwerken in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder c, van de Wabo. Dat verbod blijft derhalve van toepassing op het uitbreidingsplan, zij het gelet op het bepaalde in de Invoeringswet Wro tot 1 juli 2013.

Uit artikel 1.6 van de Invoeringswet Wabo kan worden afgeleid dat voor beantwoording van de vraag of van een overtreding sprake is, het recht zoals dit gold voordat de Wabo in werking trad, bepalend is. Voor de vraag echter of concreet zicht op legalisatie bestaat, is het bepaalde in de Wabo wel van belang.

Datum uitspraak:

Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

Haaren, bouwvergunningen intensieve veehouderij

Weigering bouwvergunningen voor uitbreiding intensieve veehouderij, provinciale verordening, Reconstructiewet, gewijzigd gemeentelijk beleid

Casus

Verweerder heeft een aantal bouwaanvragen voor de uitbreiding van intensieve veehouderijen geweigerd. Verweerder heeft deze weigering in het besluit op bezwaar in stand gelaten, omdat deze in strijd zijn met de provinciale verordening en omdat sprake is van gewijzigd gemeentelijk beleid.

Rechtsvraag

Heeft verweerder deze weigering terecht in stand gelaten?

Uitspraak

De rechtbank heeft overwogen dat verweerder de strijd van de bouwplannen met de Verordening Ruimte, eerste fase, niet aan haar beslissing ten grondslag had kunnen leggen omdat de betreffende bepalingen uit de Verordening (artikel 3.3.4 en 3.3.6 van de Verordening Ruimte, eerste fase) kracht missen wegens strijd met de Reconstructiewet (zie ook de uitspraak van de rechtbank van 1 december 2011, BU6561).

Verweerder heeft een voorbereidingsbesluit genomen om de mogelijkheden voor uitbreiding van intensieve veehouderijen uit het nieuwe, nog niet in werking getreden, bestemmingsplan te herzien. Verweerder wenst de uitbreidingsmogelijkheden niet langer in stand te laten, omdat er nog te weinig bekend is over de gezondheidseffecten bij grootschalige varkenshouderijen en omdat een maatschappelijk en politiek debat over de wenselijkheid en oprichting van grotere intensieve veehouderijen gaande is. Verweerder heeft zich, op grond van het hiervoor genoemde, in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen van een projectbesluit af te zien.

Zoals uit het vorenoverwogene blijkt, is de rechtbank van oordeel dat de Verordening verbindende kracht mist en dat het bestreden besluit op bezwaar voor wat betreft de eerste, door verweerder gehanteerde weigeringsgrond inhoudend dat sprake is van strijd met de Verordening, onvoldoende is gemotiveerd. De rechtbank zal het bestreden besluit op bezwaar echter niet wegens strijd met artikel 7:12 van de Awb vernietigen. Immers, de door verweerder gehanteerde tweede weigeringsgrond, inhoudend dat er sprake is van gewijzigde gemeentelijke ruimtelijke inzichten, kan de rechterlijke toetsing wel doorstaan, zodat het bestreden besluit op bezwaar in rechte stand kan houden. Daarom wordt het beroep ongegrond verklaard.

Datum uitspraak:

Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

Planschade Schijndel

Rol overgangsrecht bij de planologische vergelijking

Zoals de toenmalige Afdeling voor de geschillen van bestuur van de Raad van State in haar door de rechtbank aangehaalde uitspraak van 30 december 1993 in zaak nr. G09.91.0041 (BR 1994, 949) reeds heeft overwogen, heeft het overgangsrecht bij een bestemmingsplan betrekking op een bestaande situatie die afwijkt van de in het plan opgenomen bestemmingsregeling voor de desbetreffende gronden. De omstandigheid dat deze bestaande situatie niet past binnen deze bestemmingsregeling betekent dat beoogd wordt om aan deze situatie een einde te maken binnen de planperiode. Aldus zijn de overgangsbepalingen bij een bestemmingsplan van een andere orde dan de voorschriften betreffende bestemmingen.

Datum uitspraak:

Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

Stein/bestemmingsplan 'Bramert-Noord' en het gelijknamige exploitatieplan

Het gebruik van residuele grondwaardeberekeningen bij ramingen van de uitgifte van de gronden

Gelet op de beleidsvrijheid van de raad bij de ramingen van de uitgifte van de gronden in een exploitatiegebied heeft de raad bij het vaststellen van de uitgifteprijs residuele grondwaardeberekeningen kunnen betrekken.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 22-02-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BV6569

Zaaknummer: 201008013/1/R1

Wetsartikelen: 6.2.7 Bro

RECHTSPRAAK

Giessenlanden/vrijstelling en bouwvergunning

Geen noodzaak voor het opstellen van een MER voor realisering van drie windturbines

Uit de stukken blijkt dat het college acht heeft geslagen op factoren als bedoeld in bijlage III van richtlijn 85/337/EEG die aanleiding kunnen geven tot het opstellen van een milieueffectrapportage (MER), ook al worden er geen drempelwaarden overschreden. Derhalve was het maken van een MER niet noodzakelijk.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 22-02-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BV6553

Zaaknummer: 201110994/1/A1

Wetsartikelen: Bijlage III richtlijn 85/337/EEG

RECHTSPRAAK

Weesp/bestemmingsplan 'Landelijk gebied ten westen van de Vecht'

Onvoldoende onderzoek naar verstoring bodem door agrarisch grondgebruik

In een rapport over eventuele archeologische waarden in het plangebied is opgenomen dat de diepte van de bodemingrepen onbekend is. Uit het rapport blijkt niet dat de invloed van het agrarisch gebruik op het bodemarchief is onderzocht. Een onderbouwing voor de keuze van de diepte van de grondwerkzaamheden waarvoor een vergunning wordt vereist, is noch in het rapport, noch door de raad gegeven. Aangezien het rapport dan ook een gebrek aan kennis bevat over de mate van verstoring van de grond door agrarisch grondgebruik in het verleden, biedt dit rapport onvoldoende grondslag als toereikende motivering voor de toegekende dubbelbestemming 'Archeologisch waardevol gebied 3'.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 22-02-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BV6568

Zaaknummer: 201003351/1/T1/R4

Wetsartikelen: 3:2 Awb, 3:46 Awb, 38a Monw 1988, 39 Monw 1988, 46 lid 6 Wet RvS en 3.1 Wro

RECHTSPRAAK

Aalsmeer/uitwerkingsplan '2e Partiële Herziening Uitwerkingsplan Nieuw Oosteinde 3, deel 1'

Aan een uitwerkingsplan kunnen geen blijvende rechten worden ontleend

Anders dan appellant meent, kunnen aan een uitwerkingsplan dat ten tijde van de aankoop van zijn woning voor de hier aan de orde zijnde gronden in werking was, geen blijvende rechten worden ontleend. Het college kan op grond van gewijzigde planologische inzichten en na afweging van alle betrokken belangen, zolang een vorige uitwerking niet is verwezenlijkt, een gewijzigd uitwerkingsplan voor die gronden vaststellen.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 15-02-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BV5100

Zaaknummer: 201104812/1/R1

RECHTSPRAAK

Utrecht/bestemmingsplan 'Heukelomlob, Zuilen'

Gemeentelijk beleid inzake geurgevoelige bestemmingen in binnenstedelijk gebied

De raad hanteert in aansluiting op de Nederlandse emissierichtlijn Lucht als uitgangspunt van zijn beleid dat binnen de geurcontour van 1,4 OU/m³ geen geurgevoelige bestemmingen zijn toegestaan. Ingevolge het gemeentelijke beleid zijn gevoelige bestemmingen, ook nieuwe geurgevoelige bestemmingen, buiten deze contour wel toegelaten indien dit na ruimtelijke afweging van de betrokken belangen redelijk wordt geacht. De Afdeling is van oordeel dat dit beleid van de raad niet onredelijk is.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 08-02-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BV3244

Zaaknummer: 201106658/1/R3

RECHTSPRAAK

Den Haag

Het in de Crisis- en herstelwet opgenomen verbod voor lagere bestuursorganen om beroep in te stellen tegen niet tot hen gerichte besluiten is niet in strijd met (o.a.) EVRM, Europees Handvest en Aarhus

Casus

Hoger beroep van de gemeente Den Haag tegen de uitspraak van de rechtbank Rotterdam (uitspraak van 13 mei 2011, AWB 11/1306) waarbij de gemeente niet-ontvankelijk is verklaard in haar beroep tegen de door de Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu verleende vergunning voor een offshore windturbinepark in Scheveningen.

In artikel 1.4 van de Crisis- en herstelwet (Chw) is bepaald dat een niet tot de centrale overheid behorend(e) rechtspersoon of bestuursorgaan geen beroep kan instellen tegen een besluit dat niet tegen dit orgaan is gericht. Het door de gemeente aangevoerde standpunt dat deze bepaling in de Chw strijdig is met Europese verdragen is door de rechtbank verworpen.

Rechtsvraag

Is artikel 1.4 Chw strijdig met Europese regelgeving?

Uitspraak

Het betoog van de gemeente dat haar in strijd met artikel 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens (EVRM) ten onrechte de toegang tot de rechter wordt onthouden, faalt, omdat het EVRM niet van toepassing is op een geschil tussen overheden. De gemeente behoort niet tot de kring van (potentiële) rechthebbenden als bedoeld in artikel 34 EVRM.

Ook het beroep op het Europees Handvest inzake lokale autonomie kan niet slagen, deels omdat het Koninkrijk zich hieraan niet gebonden acht, deels omdat gepreciseerde normen ontbreken die voor rechtstreekse toepassing vatbaar zijn en een ieder kunnen verbinden.

Ten slotte dient ook het beroep op het Verdrag van Aarhus en het Handvest van de grondrechten van de EU te worden verworpen, nu door de openstaande rechtsgang bij de burgerlijke rechter een effectieve rechtsbescherming is gewaarborgd.

NB: De gemeente Den Haag heeft nog een laatste poging ondernomen door in een soortgelijk geding de rechtbank te verzoeken om als partij als bedoeld in artikel 8:26 van de Awb te worden toegelaten tot het geding. Dit verzoek is door de rechtbank en – in hoger beroep – door de Afdeling bestuursrechtspraak afgewezen (ABRvS 22 februari 2012, nr. 201109132/1/A2).

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 07-12-2011

ECLI: ECLI:NL:RVS:2011:BU7093

Zaaknummer: 201107071/1/H1

Wetsartikelen: 1.4 Chw, 13 EVRM, 34 EVRM en 9 Verdrag van Aarhus

RECHTSPRAAK

Hardenberg/bestemmingsplan 'Balkbrug, bedrijventerrein Katingerveld'

Geluidhinder buiten een bedrijventerrein als gevolg van toename vrachtverkeer vanwege een uitbreiding van het bedrijventerrein dient ook onderzocht en beoordeeld te worden

Een goede ruimtelijke ordening wordt voor het aspect geluid slechts gedeeltelijk ingevuld door de Wet geluidhinder en heeft daarbuiten een zelfstandige betekenis. Bij de belangenafweging dient de geluidsbelasting voor de woning van een appellante als gevolg van de in een plan voorziene uitbreiding van een bedrijventerrein en de toename van het vrachtverkeer voor de woning derhalve uitdrukkelijk te worden betrokken.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 22-02-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BV6546

Zaaknummer: 201012762/1/T1/R1

Wetsartikelen: 1 Wgh, 41 Wgh, 72 lid 2 Wgh (oud) en 46 lid 6 Wet op de Raad van State

RECHTSPRAAK

Planschade Stein

Ontwerp-herziening en voorontwerp zijn voldoende concrete aanwijzingen voor voorzienbaarheid

Casus

Appellant heeft verzocht om vergoeding van planschade ten gevolge van het bestemmingsplan 'Kern Elsloo', omdat voorheen bestaande bebouwingsmogelijkheden op het perceel in dat plan zijn vervallen.

Het college overweegt dat ten tijde van de koop in 2002 appellant rekening had kunnen en moeten houden met het risico van een nadelige verandering van het planologisch regime, omdat in het in 1992 terinzage gelegde ontwerp-herziening en in het in 2001 terinzage gelegde voorontwerp de bouw van nieuwe woningen op zijn perceel was uitgesloten.

Rechtsvraag

Zijn een ontwerp-herziening en een voorontwerp bestemmingsplan voldoende concrete aanwijzingen op grond waarvan appellant rekening moest houden met het vervallen van zijn bouwmogelijkheden?

Brengt het legaliteitsbeginsel mee dat appellant mocht vertrouwen op het ten tijde van de koop geldende bestemmingsplan?

Uitspraak

De rechtbank heeft met juistheid overwogen dat de ontwerp-herziening en het voorontwerp concrete aanwijzingen vormden op grond waarvan voor appellant ten tijde van de koop van perceel 2996 aanleiding bestond om rekening te houden met het risico dat de planologische situatie voor zijn perceel in ongunstige zin zou kunnen veranderen. Daarvoor is van belang dat in die beleidsvoornemens de ingevolge het bestemmingsplan 'Catsop' op zijn perceel bestaande nieuwbouwmogelijkheden waren uitgesloten, hetgeen appellant niet heeft bestreden. Dat dit beleidsvoornemens betreffen die nadien kunnen worden gewijzigd of

ingetrokken en die als zodanig niet van kracht zijn geworden, betekent niet dat appellant op grond daarvan ten tijde van de koop geen rekening hoefde te houden met het risico van een ongunstige verandering van de planologische situatie voor perceel 2996. De rechtbank heeft dan ook met juistheid overwogen dat, nu appellant niettemin perceel 2996 heeft gekocht, hij geacht moet worden dit risico te hebben aanvaard en dat het college zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat de ten gevolge van het bestemmingsplan 'Kern Elsloo' geleden schade daarom in redelijkheid voor zijn rekening dient te blijven.

Daarnaast overweegt de Afdeling dat aan een planologisch regime geen blijvende rechten kunnen worden ontleend. Het is een normale maatschappelijke ontwikkeling dat ruimtelijke inzichten en, daaruit voortvloeiende, bestemmingsplannen in de loop der tijd wijzigen.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 22-02-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BV6510

Zaaknummer: 201105931/1/A2

Wetsartikelen: 49 WRO

RECHTSPRAAK

minister LNV

Vergunningplicht krachtens de Nbw 1998 voor uitzaaien van geïmporteerde schelpdieren in Natura 2000-gebied is geen verboden handelsbelemmerende maatregel ingevolge het Unierecht

Casus

Intrekking vergunning krachtens de Natuurbeschermingswet 1998 (Nbw) voor het uitzaaien van geïmporteerde schelpdieren in de Oosterschelde. De vergunning is ingetrokken omdat het door de vergunning voorgeschreven onderzoek niet de zekerheid bood dat met de scheldieren geen ongewenste exoten in de Oosterschelde terechtkomen.

Onder verwijzing naar een arrest van het Europese Hof van Justitie EU voert appellante aan dat de vergunningplicht in strijd is met het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) omdat de maatregel neerkomt op een kwantitatieve invoerbepaling in de zin van het Unierecht. Daarbij betoogt zij dat de handelsbelemmerende maatregel niet kan worden gerechtvaardigd met een beroep op artikel 6 lid 3 van de Habitatrictlijn (Hrl) aangezien het verplaatsen van oesters en mosselen naar de Oosterschelde niet onder de reikwijdte van deze bepaling valt.

Rechtsvraag

Is de vergunningplicht ingevolge de Nbw in strijd met het Unierecht?

Uitspraak

In het door appellante aangehaalde arrest van het Hof van Justitie is geoordeeld dat de eis van een voorafgaande vergunning krachtens de Visserijwet voor het uitzaaien van geïmporteerde oesters en mosselen in Nederlandse kustwateren een verboden maatregel van gelijke werking is als bedoeld in het VWEU. Ter beoordeling staat thans of de vergunningplicht ingevolge de Nbw eveneens als een zodanige verboden maatregel moet worden aangemerkt.

De Afdeling volgt appellanten niet in haar betoog dat uit het arrest van het Hof moet worden

afgeleid dat artikel 6 lid 3 Hrl niet van toepassing is op het zogenoemde meeliften van uitheemse soorten, maar slechts op het opzettelijke introduceren van uitheemse soorten in een Natura 2000-gebied. Het uitzaaien van uit Ierland en het Verenigd Koninkrijk geïmporteerde schelpdieren is een project dat onder de reikwijdte van artikel 6 lid 3 Hrl valt en waarop het – als implementatie van deze bepaling – vergunningstelsel krachtens de Nbw van toepassing is. Dit vergunningstelsel bevat voor dit project geen verdergaande beschermingsmaatregelen als bedoeld in de artikel 193 van het VWEU. Gezien het voorgaande is de geldende vergunningplicht krachtens de Nbw geen verboden handelsbelemmerende maatregel ingevolge het VWEU.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 08-02-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BV3209

Zaaknummer: 201005947/1/A4

Wetsartikelen: 19d Nbw 1998, 6 lid 3 Habitatrichtlijn, 22 sub b Habitatrichtlijn, 34 VWEU en 193 VWEU

RECHTSPRAAK

GS Noord Brabant

Bij het nemen van het gedoogbesluit zijn de aspecten verkeersveiligheid en verkeersoverlast ten onrechte niet bij de afweging betrokken

Casus

Gedoogbeschikking onder voorwaarden voor het breken van maximaal 1000 ton puin per dag binnen een inrichting in de zin van de Wet milieubeheer. Verzoekers voeren o.a. aan dat sprake is van aanzienlijke verkeersoverlast alsmede verkeersonveilige situaties voor omwonenden indien het puin over de weg wordt aan- dan wel afgevoerd.

Rechtsvraag

Dienen deze aspecten bij de afweging te worden betrokken?

Uitspraak

Verweerder heeft verkeersoverlast en verkeersveiligheid buiten de inrichting niet bij de afweging betrokken. Hoewel deze aspecten niet worden beoordeeld bij een aanvraag om een vergunning krachtens de Wet milieubeheer neemt dit niet weg dat deze belangen een rol kunnen spelen bij de belangenafweging die aan het nemen van de gedoogbeschikking ten grondslag ligt. De gevolgen van het verkeer van en naar de inrichting had bij het nemen van de gedoogbeschikking moeten worden betrokken.

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 30-12-2011

ECLI: ECLI:NL:RBSHE:2011:BU9754

Zaaknummer: Awb 11/3932 en Awb 11/3950

Wetsartikelen: 8.10 Wm (oud) en 8.11 Wm (oud)

RECHTSPRAAK

Probo Koala Amsterdam

Aan de gemeente komt strafrechtelijke immuniteit toe nu zij de ten laste gelegde gedraging heeft verricht in het kader van een aan haar opgedragen exclusieve bestuurstaak

Casus

De gemeente Amsterdam heeft Amsterdam Port Services (APS) toestemming verleend tot het terugpompen van afvalstoffen naar het schip Probo Koala, althans is daartegen niet handhavend opgetreden. Daarmee heeft de gemeente zich ontdaan van afvalstoffen en mogelijk een overtreding van de Wet milieubeheer gedoogd. In haar poging om de gemeente hiervoor te vervolgen is het Openbaar Ministerie (OM) niet ontvankelijk verklaard door de rechtbank Amsterdam die van oordeel is dat de gemeente ten aanzien van het tenlastegelegde strafrechtelijke immuniteit toekomt. Het OM heeft hoger beroep ingesteld tegen het vonnis van de rechtbank. Daarbij voert het OM primair aan dat niet dient te worden uitgegaan van het Pikmeer II-criterium (in dit arrest van de Hoge Raad wordt de strafrechtelijke immuniteit van een openbaar lichaam beperkt) maar van een in de Europese jurisprudentie ontwikkeld (ruimer) criterium waaruit kan worden afgeleid dat strafrechtelijke immuniteit dient te worden opgeheven indien sprake is van ernstig verwijtbaar nalatig handelen van bestuursorganen of ambtenaren. Subsidiair voert het OM aan dat de gemeente op basis van het Pikmeer II-criterium geen immuniteit toekomt omdat sprake is van een overtreding van artikel 10.37 Wet milieubeheer zodat de gemeente in beginsel tot handhaving is verplicht. Er is geen sprake van bijzondere omstandigheden op grond waarvan van handhaving mag worden afgezien. Voorts voert het OM aan dat de gemeente niet heeft gehandeld ter uitvoering van een exclusieve bestuurstaak aangezien toezicht- en handhavingstaken feitelijk door derden kunnen worden verricht.

Rechtsvraag

Is in dit geval sprake van strafrechtelijke immuniteit van de gemeente Amsterdam?

Uitspraak

Het Hof overweegt dat strafrechtelijke vervolging van lagere overheden dan de Staat onder omstandigheden mogelijk is. In het Pikmeer II-arrest is door de Hoge Raad bepaald dat een lager overheidsorgaan slechts dan strafrechtelijke immuniteit geniet als de (verweten) gedragingen naar hun aard en gelet op het wettelijk systeem rechtens niet anders dan door bestuursfunctionarissen kunnen worden verricht in het kader van de uitvoering van de aan dat overheidslichaam opgedragen bestuurstaak. De vergelijking die het OM maakt met de (ruimere) Europese jurisprudentie gaat mank, o.a. omdat deze jurisprudentie betrekking heeft op handelen van de centrale overheid. Mitsdien dient de strafrechtelijke aansprakelijkheid van de gemeente te worden getoetst aan het Pikmeer II-criterium. Daarbij dient ten eerste te worden beoordeeld of het handelen van de gemeente kan worden aangemerkt als een gedraging die is voorbehouden aan haar bestuursfunctionarissen in het kader van de uitvoering van een haar opgedragen taak.

Gelet op de Wet milieubeheer en de door Gedeputeerde staten van Noord-Holland aan de gemeente gedelegeerde bevoegdheid tot handhaving is het verlenen van toestemming tot het terugpompen van de afvalstoffen aan te merken als een gedraging die is verricht in het kader van de uitvoering van een aan de gemeente opgedragen bestuurstaak.

De tweede vraag betreft de exclusiviteit van deze bestuurstaak oftewel kan de gedraging uitsluitend door bestuursfunctionarissen (en dus niet door derden) worden verricht. Ook deze vraag moet bevestigend worden beantwoord nu de tenlastegelegde gedraging zich bezwaarlijk laat uitvoeren door een ander dan een bestuursfunctionaris die met de handhaving van de regelgeving is belast. Volgt bevestiging van het vonnis van de rechtbank Amsterdam.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 23-12-2011

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2011:BU9240

Zaaknummer:

Wetsartikelen: 10.37 Wm, 18.2 Wm en 18.2d Wm

RECHTSPRAAK

Haaksbergen/ bestemmingsplan 'Buurse-zuid' en het exploitatieplan 'Buurse-zuid'

Gevolgen van reactieve aanwijzing ten aanzien van bestemmingsplan voor exploitatieplan

Een reactieve aanwijzing die op grond van artikel 3.8 lid 6 Wro wordt gegeven met betrekking tot een onderdeel van het bestemmingsplan heeft tot gevolg dat dat onderdeel geen deel blijft uitmaken van het bestemmingsplan zoals het is vastgesteld. Dit betekent dat het desbetreffende onderdeel van het bestemmingsplan niet kan worden bekendgemaakt en dat de in artikel 6:7 van de Algemene wet bestuursrecht genoemde termijn voor het indienen van een beroepschrift met betrekking tot dat onderdeel van het bestemmingsplan geen aanvang neemt. Gelet op deze samenhang is de Afdeling van oordeel dat het bepaalde in artikel 3.8 lid 6 Wro aldus dient te worden uitgelegd dat – in gevallen waarin gelijktijdig met een bestemmingsplan een exploitatieplan is vastgesteld – een reactieve aanwijzing met betrekking tot een onderdeel van dat bestemmingsplan dezelfde rechtsgevolgen heeft voor het daaraan gekoppelde exploitatieplan.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 21-12-2011

ECLI: ECLI:NL:RVS:2011:BU8898

Zaaknummer: 201002914/1/R3

Wetsartikelen: 6:7 Awb, 6:10 lid 1 Awb, 2.1 lid 1 onder a en b Wabo, 3.8 lid 6 Wro en 8.3 lid 3 Wro

RECHTSPRAAK

Zandvoort/bestemmingsplan 'Middenboulevard'

Kennisgeving geen onderdeel van bestemmingsplanprocedure. Terinzagelegging stukken. Geen voorbehoud door raad van wijzigingsbevoegdheid of uitwerkingsplicht mogelijk. Exploitatieplan voor een deel van het plangebied

Het doen van een kennisgeving als bedoeld in artikel 1.3.1 Bro geen onderdeel uitmaakt van de bestemmingsplanprocedure, zodat het geen gevolgen heeft voor de rechtmatigheid van het besluit tot vaststelling van het bestemmingsplan wanneer een dergelijke kennisgeving niet heeft plaatsgevonden.

Aangezien het cultuurhistorisch onderzoek en het natuuronderzoek niet specifiek betrekking hebben op deze bestemmingsplanprocedure maar reeds eerder uitgevoerd waren, heeft de raad zich terecht op het standpunt kunnen stellen dat deze onderzoeken geen stukken als bedoeld in artikel 3:11 lid 1 Awb betroffen zodat deze stukken niet ter inzage behoeften te worden gelegd.

Anders dan onder de WRO kan de raad in een onder de Wro vastgesteld bestemmingsplan zichzelf geen wijzigingsbevoegdheid of uitwerkingsplicht voorbehouden.

De raad heeft voor slechts enkele gronden een exploitatieplan vastgesteld. Appellanten hebben niet aannemelijk gemaakt dat sprake is van een dusdanige ruimtelijke of functionele samenhang met andere gronden in het bestemmingsplangebied.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 07-12-2011

ECLI: ECLI:NL:RVS:2011:BU7053

Zaaknummer: 200909881/1/R1

Wetsartikelen: 3:2 Awb, 3:11 lid 1 Awb, 3:12 lid 1 en 2 Awb, 3:14 lid 1 Awb, 11 lid 1 WRO, 3.6 lid 1 Wro, 3.8 lid 1 Wro, 6.12 lid 1 en 2 Wro, 6.13 lid 1 Wro, 6.17 Wro en 1.3.1 lid 1 en 2 Bro

RECHTSPRAAK

Oosterhout/bestemmingsplan 'Vrachersedijk (locatie Bayens)'

Financiële uitvoerbaarheid. Toepassing artikel 1.5 Chw

In de toelichting op het plan is geen inzicht geboden in de financiële uitvoerbaarheid van het plan. Dit is in strijd met artikel 3.1.6 lid 1 onder f Bro. De Afdeling ziet hierin evenwel geen aanleiding om het besluit waarbij het plan is vastgesteld te vernietigen, omdat aannemelijk is dat belanghebbenden door schending van deze wettelijke bepaling niet zijn benadeeld. De schending van artikel 3.1.6 lid 1 onder f Bro wordt met toepassing van artikel 1.5 lid 1 Chw gepasseerd.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 30-11-2011

ECLI: ECLI:NL:RVS:2011:BU6354

Zaaknummer: 201011713/1/R3

Wetsartikelen: 1.5 lid 1 Chw en 3.1.6 lid 1 onder f Bro

RECHTSPRAAK

Kampen/ontheffing

Artikel 4.1.1 lid 1 Bro ziet niet uitsluitend op de wijziging van feitelijk gebruik

Er bestaat geen grond voor het oordeel dat onderdeel i van artikel 4.1.1 lid 1 Bro uitsluitend ziet op de wijziging van feitelijk gebruik. Onder een wijziging van het gebruik van bouwwerken als bedoeld in die bepaling moet mede worden begrepen de zich hier voordoende situatie dat het bouwwerk, onmiddellijk nadat het is opgericht, in afwijking van het bestemmingsplan in gebruik wordt genomen.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 23-11-2011

ECLI: ECLI:NL:RVS:2011:BU5434

Zaaknummer: 201100947/1/H4

Wetsartikelen: 3.23 lid 1 Wro en 4.1.1 lid 1 Bro

RECHTSPRAAK

Zwolle/onthefing provinciale verordening

Uitzondering inzake toepasselijk recht bij aanvraag die voor de inwerkingtreding van een provinciale verordening is ingediend. Niet aanleggen EHS en verbindendheid provinciale verordening

Bij wijze van uitzondering mag het college van burgemeester en wethouders, wanneer bij het nemen van het besluit een provinciale verordening in de zin van artikel 4.1 van de Wet ruimtelijke ordening wel geldt, maar bij het indienen van de aanvraag nog niet, het recht toepassen zoals dat gold bij het indienen van de aanvraag, maar slechts indien – voor zover hier van belang – op het moment van het indienen van de aanvraag geen voorbereidingsbesluit in werking was.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 02-11-2011

ECLI: ECLI:NL:RVS:2011:BU3123

Zaaknummer: 201103317/1/H4

Wetsartikelen: 4.1 lid 5 Wro

RECHTSPRAAK

GS Gelderland

Een aanvraag voor een milieuvergunning wordt niet getoetst aan een zonebeheerplan

Casus

Milieuvergunning voor een puinrecyclingbedrijf dat op een in het kader van de Wet geluidhinder gezoneerd industrieterrein is gelegen. Appellanten voeren aan dat de vergunning is verleend in strijd met het zonebeheerplan. Een zonebeheerplan is een plan dat door middel van kavelreservering aangeeft op welke wijze de geluidruimte binnen een geluidgezoneerd industrieterrein wordt beheerd en verdeeld. Volgens appellanten is het zonebeheerplan een concretisering van het belang van de bescherming van het milieu als bedoeld in artikel 8.10 lid 1 van de Wet milieubeheer, zodat de vergunning had moeten worden geweigerd.

Verweerder is van mening dat het zonebeheerplan geen plan is dat bij de besluitvorming in acht moet worden genomen.

Rechtsvraag

Wat is de status van het zonebeheerplan?

Uitspraak

Onbestreden is dat wordt voldaan aan de zonegrenswaarden die volgens de Wet geluidhinder gelden. Voorts is in de Wet milieubeheer niet bepaald noch kan daaruit worden afgeleid dat een vergunningaanvraag mede moet worden getoetst aan een krachtens de Wet geluidhinder vastgesteld zonebeheerplan. Een dergelijk plan kan ook niet worden beschouwd als een concretisering of invulling van het belang van de bescherming van het milieu, als bedoeld in artikel 8.10 lid 1 Wm.

Bij een zonebeheerplan gaat het primair om informatieverstopping over de geluidruimte binnen de zone. Uit artikel 8.8 noch uit enige andere bepaling van de Wm vloeit voort dat de vergunningaanvraag aan het zonebeheerplan moet worden getoetst. Voor zover er ruimte zou

zijn om het zonebeheerplan als beleidsregel bij de beoordeling te betrekken, kan dit – nu aan de in acht te nemen zonegrenswaarden wordt voldaan – niet leiden tot weigering van de vergunning.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 02-11-2011

ECLI: ECLI:NL:RVS:2011:BU3124

Zaaknummer: 201008546/1/M1

Wetsartikelen: 163 Wgh, 164 Wgh en 8.8 Wm (oud)